

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Lobbetii Leodiensis E Societate Iesv. Specvlvm
Ecclesiasticorvm, Ac Religiosorvm.**

Lobbet de Lanthin, Jacques

Leodii, 1640

§. 2. Quæ commoda nascantur ex Prælatorum Residentia?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47105](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47105)

470 SPECVLVM ECCLESIASTICORVM,
ferentiam perennes, salubres, doctos, pios diuiniore
sapientiæ, ac virtutum radios euibret.

§. 2.

*Quæ commoda nascantur, ex Prælatorum
Residentia?*

Magnus ille dux Israël, & parens Moses, po-
puli Principes, & Præsides appellare solebat
spiritus, quod ij sint populo, quod spiritus, & ani-
ma corpori: ita quondam ex voto suo precatur su-
peros. *Num. 27. Prouideat Dominus Deus spirituum omnis car-*
v. 16. nis, hominem, qui sit super multitudinem hanc. Domi-
num vocat *Deum spirituum*, hoc est Prælatorum:
quod ij subiectæ multitudini pro spiritu, pro ani-
ma sint.

Ab anima, ceu parte principe, visitur in fronte,
in genis, in vultu viuidus color, amœna lux in oc-
culis, sensus in corpore, motus in neruis, micatio-
nes in arterijs: vis altrix in iecore, vitalis in corde,
animalis in cerebro: & rerum propè omnium ima-
gines, altissimeque cognitiones ab vno spiritu com-
munes etiam ipsi carni fieri videntur; quem si ex-
cluseris, hæret illico motus, ac sensus expers, iners,
pigrum, rude, & informe cadauer, abiectaque cor-
poris moles, mox in cineres, in vermes abitura;
tantum in massa carnea, in hominis luto potest in-
fusa mens, & intelligentia, tantum ab illa accedit,
vel recedit boni.

Dicam enim vero quod ante dixere Heroes magni, sanctissimi Patres; Pastorem esse suo gregi, quod anima corpori; & ne vna verbis meis sit fides; appellabo D. Hieronymi auctoritatem: agit ille de ijs qui Ecclesiæ, & verbis, & exemplis præfunt. *Si quando, inquit, Doctor quis in Ecclesia concitatus, & vita, qui audientes quasi* Libr. 2. in Ep. ad Gal. *stimulis quibusdam concitet ad virtutes, videmus omnem plebem circa eleemosynas, ieiunia, castitatem, susceptionem pauperum, sepulturas, & cætera similia festinare, feruere, discurrere: Cum autem ille recesserit, paulatim emarcescere, & subtracto cibo tenuari, pallere, languescere, & interitum sequi omnium, quæ prius vigeant.*

Habes à Doctore, ab Episcopo, eleemosynas, ieiunia, castitatem, caritatem, aliaque magnarum virtutum opera, opera, inquam, æternæ vitæ, habes dico illa, & à Doctore ceu anima, & spiritu ducis; & eo ab oculis, à congressu, à sinu tuo longius emoto, eadem in te languescere, collabi, perire sentis, nec adeò mirum, quia tibi decessit Pastor, & Doctor, qui pro altiore datus erat anima; & cum ea quidquid erat vitæ melioris etiam vt decedat est necesse; res exemplis, quam verbis erit illustrior.

Roma vetus quantum hominum oculis altius, extulerat caput, quantum dominij sui fines portenderat: tantum etiam extulerat vanitatis, atque impietatis;

pietatis;

pietatis: ideoque à Ioanne scriba Domini audijs
Apoc. 17. plena nominibus blasphemia, mater fornicationum,
v. 3. v. 5. & abominationum terra. Quæ nomina non solum

à Christo nato, passoque retinuit: sed & auxit, ab
 inmani crudelitate, & barbara fidelium cæde, vt
 non immeritò eodem Euangelistæ calamo scripta
 fit, *v. 6. ebria de sanguine Sanctorum, & de sanguine*

Martyrum Iesu: His nominibus veluti infami sti-
 gmate notata fuit, vsque dum cælo propitio, alios
 à Romulo, Remoque nacta est progenitores; Ec-
 clesiæ principes, cæli ciues; vniuersi magistros, ac
 Doctores, Petrum, Paulumque: ab ijs habuit vt
 esset ciuitas sanctitatis, quæ prius ab Isaia præfago

c. 24. v. spiritu dicta fuerat Ciuitas Vanitatis: quæ nomi-
10. num discrimina, perennemque in ijs fœlicitatem

Ser. 1. in Romæ suæ gratulatus Sanctus Leo. Quæ, inquit,
Nat. A- eras magistra erroris, facta es discipula veritatis.
post.

Si quæras quo omine, quorum auspicijs ea Me-
 tamorphosis? intelliges à Principibus Apostolo-
 rum, quos suo gremio admisit, & fouit Roma. *Isti*
enim sunt, (vt eiusdem Pontificis verbis vtar) *qui*
te ad hanc gloriam prouexerunt, vt gens sancta, po-
ibidem. pulus electus, ciuitas Sacerdotalis, & regia per sa-
cram beati Petri sedem, caput orbis effecta, latius
presideres religione diuina, quam dominatione terre-
na. Quod si Roma, quæ scelerum erat vorago, ser-
 tina vitiorum, idololatriæ sedes, domicilium cru-
 delitatis,

delitatis, ea nomina, malaque ijs implicita depone-
re potuit; vel vno præsente, spectante, iuuante Pe-
tro, quidni & in alias quoque orbis sedes eadem
melioris vitæ præsidia manare posse credamus, si
modo ijs suus assistat Pastor, suus præsit Episcopus.

A Roma secundas facile tulit Constantinopolis
Imperatorum sedes, & Orientis regia, ea primùm
deprauatis moribus effera, deinde à D. Gregorio
Nazianzeno mitescere docta, & sanctissimis Chri-
sti legibus parere. *Erat ea ciuitas, eodem Gregorio
teste, orbis oculus, terra, marique potentissima, orien-
tis, atque occidua ora velut nodus, & vinculum, ad
quam extremi totius terræ fines concurrebant, & à
qua velut à communi fidei emporio incipiebant.* Hæc
vbi in eius laudem extulit S. Præsul, tum quid in ea
à se gestum paucis, & modestè commemorat. *Vide,
inquit, Presbyterorum concilium, canitie, ac pru-
dentia ornatum, Diaconorum modestiam, Lectorum
concinnitatem, plebis discendi studium.*

Quæ omnia virtutum ornamenta vel vni Gre-
gorio ascribi debent; cui præsentia ea addita, absen-
ti certè detrahenda. Sed ab eo Constantinopoli, &
Neocæsaream vela facio; eius clauum diu tenuit
Gregorius alter, cui vis prodigiosa mirabilium
Thaumaturgi nomen fecit.

Imminebat S. Præsuli dies vltimus, & sanctioris
æui meta; quam vbi prælagâ mente, diuinoque
Ooo oraculo

474 SPECVLVM ECCLESIASTICORVM,
oraculo monitus aspexit, urbem sibi creditam, a-
grumque adiacentem circumlustrare, & perscruta-
ri voluit, quod erat postremum pastoralis officij, in
eo ditionis suæ lustro, quæsiuit sedulus anima-
rum pastor, num qui adhuc extra Christi ouile: vt
que cognouit ex innumera propè multitudine, se-
ptemdecim dumtaxat recenserit, qui antiquis erro-
ribus adhærescerent: tum ingenti & doloris, & læ-
titia sensu adiecit hæc verba. *Acerbum etiam hoc sibi
videri, deesse aliquid eorum plenitudini qui seruan-
tur, Verumtamen magna gratiarum actione dignam
rem esse, quot totidem simulacrorum cultores relin-
queret ei, qui successurus esset in Ecclesia, quot ipse
Christianos accepisset. Tantum potuit in vrbe idolis
addicta, erroribus omnibus patenti, & obuia, vel v-
nus oculus Pastoris, adeò verum illud: vt oculus Do-
mini saginat equum, ita pes Domini impinguat agrum.*

*D. Greg.
Nys. in
eius vi-
ta.*

§. 3.

*Quæ incommoda oriantur ex Prælatorum
absentia?*

EXperientia rerum magistra, optimaque veri-
tatis interpres, omni propè sæculo exhibuit
grauissima incommoda, morum, ac fidei inclina-
tionem, populorum strages ex vna Pastorum ab-
sentia prouenisse: ab antiquitate exempla repeta-
mus, benè sapit, qui ab illa edoctus sapit.

A